

שירים

בְּעִירוֹת עֲזוּבוֹת

נִמְתָּחִים הַכָּרִים הַיְרֻקִים,
נָמִים אֶת שְׁנֵתָם הַבוֹטְהִים.
לְבָנֵי עֲנָנִים עַל רֹאשׁוֹ
מִשְׁתַּטְּחִים הַשְּׂחָקִים הַקּוֹדְחִים.

קָסָא הַנַּחֵל בְּיָדָם:
„מַה טּוֹבָה לִי מִנּוּחַת יְרֻקֵי וְ—
לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן רַק אֶתְד
עַל שְׂפָתוֹ הָאֵילָן הַנָּגוּן.

דוֹבֵב הָאֵילָן מִצַּעַר,
מִשִּׁיחַ דְּאָגְתוֹ בְּאָגְתָה
עַל נְגֻהוֹת, שְׂפָג מֵהֶם אֹרֶם
בְּפִנֵּה עֲזוּבָה, נִשְׁכָּחָה.

II

אט שׂתת הפּצּע אַת דָּמִי.
 הִיָּה לְבָבִי כֹה דוֹמֵם;
 „אם אָסוֹן וְאֵם אֲשֶׁר, הוּא אֵלַי,
 עוֹלָמְךָ מִה שׁוֹמֵם, מִה שׁוֹמֵם!”

הִיָּתָה לִי יַלְדָּה, גִּיל שְׁמֵשׁ,
 בְּחִיר שִׁירֵי כְּתָבְתִי בְּשִׁבְלֶךָ.
 צוֹבְמֵי הַיַּלְדָּה עַל בְּרַכִּי,
 וְלִפְנֵי רַק צִלָּה, צִל צִלָּה.

לֹא! לְבִי לֹא כָּלָה לְנִשְׁיָקוֹת,
 לֹא! לְבִי לֹא חָת מִמְּכֹאֲוִבִים,
 כָּבֵר קִשְׁטֵשׁ הַזֶּהָר עַל שׁוֹלַי
 מְרַחְקֵי הַחַלְמוֹת הַטּוֹבִים.

III

נִתְפַסֵּחַ הַנַּחֵל יִרְקוֹן,
 נִתְסַגֵּק עַד דְּבַא נִשְׁמָתִי.
 בְּזֶן עֲלֵבִי נַחֵל שָׁם תּוֹעֵת
 זֶה כְּמָה בְּלִי מִשׁוֹם סִירְתִי.
 בְּצִרוֹת־עַד סָבִיב לְנַחֵל,
 אֵין לְבוֹא עַד יְצִרוֹת רְחוֹקִים.
 לְבָדֵד אֶתְהַלֵּךְ בְּעִירָה,
 בְּאַבֵּק שְׂבִילִים צָרִים וְרִיקִים.

בְּצִיר

בֵּין צְרוּגוֹת הַגֶּן כָּכָר הַבְּצִיר מִתְנַבֵּב,

כְּכַבֵּל בְּסִתְרוֹת;

דָּם מִסֵּמֶל לְצִדִּים וְגַחוּךְ מִחֶנֶף

עַל שְׁפָתָיו נִקְרוֹת.

אִזּוּ יִגַּשׁ לְעֵצִים וַיִּפְזַר אֶת צֵה.

„הָא שְׁלוֹם וּבְרָכָה!”

לָמָּה נְעִים אֵילָנוֹת? אִם זֶה רוּם רְחוּקָה,

אוֹלֵי אֲנִיָּה?

וְכִף כְּסוּיֵת מְשִׁי עַל עֲלִים הוּא מַעֲבִיר:

„הָא בְּרָכָה וְשְׁלוֹם!”

טְרַפֵּי עֲלִים מִתְפָּצִים. אֲנִישָׁה בּוֹמְלֵה קְאוּוֹ -

לָמָּה חֲרָדוֹ הָעֲלִים?

על המשאות

הרב לב עולם, גתרומן לנצח מאור המעמקים
 ניתוס הלילה ושממון.
 אוברים הלומות הדורות ואגדות מעינות מספים,
 ועומד ומפתק הקמון.

ואיש אינו נאבק עם מנת ודם אינו הימה וסוער,
 ואין עוד קשה ערף, עו מצח -
 בא הכליון וימצא תדלת לא געילה ואין שוער,
 ויכלע לנצח, לנצח.

וארץ אם תהן יבולה ואילן אם בעניק את פריה,
 מה בצע במריו ויבולה?
 ענבים שוממים בניאדם ויזכו בנות ביתם בקריה,
 וינדכאם עד עפר שם עשה.

אך טהור השחק כמלפנים. מביטים כוכבים ונדים
 בעילות הנוגים ממרומים
 לאדם המגר לשחת, לכליון עם זחלים, גנדים,
 יצע'ים שוקע בתהומים.